

COLÒNIES DE CANALLA 2000

Aquest any amb la gran quantitat de compromisos socials que tenia la Colla va ser una mica complicat trobar un forat buit al calendari per plantar-hi les colònies de la canalla. L'esperada sortida de dos dies que ja es pot anomenar típica va arribar a finals de juliol. En ser en aquestes dates tan estiuenques vam esperar tenir un sol espaterrant, però no va ser així. De totes maners no va evitar que ens ho passéssim bé. Amb l'ajuda d'algun pare i mare vam arribar a la Casa de Colònies l'Aliberch (prop de Vic) cap al migdia. Tot i que a Graniollers va sortir el sol a la plana només ens va deleitar amb uns quants raigs. Suficients per no passar fred.

Després d'esmorzar, i així satisfer les demandes de la canalla de "fer partits"

vam jugar a bàsquet, futbol i beisbol. Quan les habitacions van estar preparades vam pujar p e r organitzar els llits. La distribució no va ser difícil,

La canalla es mulla.

teníem lloc de sobres, i vam poder dormir tots en una sola habitació. Cap al migdia vam dinar, i com sempre hi ha qui va més ràpid i qui va més lent, així que posem que hi vam estar gairebé dues hores perquè tots acabéssim de dinar. Però no us penseu que eren els més petits els qui trigaven més... A la tarda vam estar enguarrant-nos amb la gimcana que havíem preparat. Consistia en una sèrie de proves i preguntes que calia realitzar tan bé com es pugui, perquè si no rebies una ruixada d'algun potinguet. Evidentment les preguntes no eren molt senzilles, perquè si no no hagués tingut gràcia, això sí sempre referides a castells. Quan ja semblàvem croquetes de colacao, xocolata, aigua i colorant, ens vam acabar mullant amb una guerra de globus

d'aigua (un aplaudiment per a Jordi Oliveres que va estar omplint uns cent globus, gràcies xato). I després "lo prometido és deuda" plogués, nevés, o fes boira la piscina no podia suprimir-se. Després de berenar, vam fer cap a la piscina. El fet que el Sr. Lorenzo no ens visités aquella tarda va fer que tinguéssim dues piscines per a nosaltres sols. Allà tothom va poder demostrar les seves habilitats aquàtiques i la resistència lahumitat i les baixes temperatures. El cap de colla ens va fer veure que se sentia com dofí en l'aigua (obviarem peix). Quan ja teníem tots els llavis ben morats, i la pell com una gallina desplomada, vam tornar cap a la casa, per canviar-nos i sopar, que la gana ja tornava a "apretar".

A la nit i amb una mica més de fresca vam jugar tots al joc del castell. Alguns més que altres van posar en pràctica les seves habilitats en el camuflatge i també alguns millor que altres van posar-hi moltes ganes per poder guardar bé el tresor. Vam passar un bona estona, però els més petits ja tenien un peu al llit, així que vam començar a desfilir cap a l'habitació. Allà, però es va acabar la son de cop. Vam trigar una eternitat per posar pijama- rentar dents- entrar dins el sac, i un cop a dins començà la gresca. Al final va poder més la son i el cansament que les ganes de jugar i parlar. Els més grans, però, van tenir encara una estona per fer una mica el boig (no gaire), també tenien ganes de pujar i fer "juerga" a l'habitació. Dormir, el que es diu dormir, només ho van fer comptades persones, perquè de bon matí i abans de sentir el gall, la gallina o el despertador, ja hi havia algú que desfilava per l'habitació. Tot i llevar-nos relativament d'hora, el matí es va fer molt curt, després d'esmorzar i acabar de fer les motxilles evitant no perdre res (fet gairebé impossible), ja van començar a arribar la comitiva de Xics. Vam acabar el cap de setmana amb un concurs de flams, streaptease col·lectiu i alguna ampolla de cava que altra, celebrant l'arribada de les vacances.

Bea Saera
Mireia Clares

